

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izdaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske države 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katoľ. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Ne zaprte reklamacije so poštnine proste.

Przemysl se junaško brani.

Na Rusko-Poljskem še nobene odločitve. — Pri Dunaju odbili ruski napad. — Nekatero karpatske prelaze prepustili Rusom. — Iz srbskega bojišče nič bistveno novega. — Francozi pred Kotorom. — Boji na francoskem bojišču. — Rusi nastopajo že svojo svobodo.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Težavna borba z Rusi.

Dunaj, 23. septembra.

Avstrijski generalni štab uradno razglašala: Na Rusko-Poljskem še odločitve ni padla. Naša in nemška armada napadala sovražnika na izhodni strani Čenstohova in severozahodno od Krakova. Pri zavzetju mesteca Pilica (severno od Krakova) so naše čete večeraj (nedeljo) ujele 2400 Rukov. Ogenj naših težkih topov ima velik uspeh. Ruske čete, ki so prekoračile spodnji tok reke Dunajec, niso mogle prodreti naše bojne čete. Vojni položaj se je tako razvil, da je naša armada posamezne gorske prelaze v Karpatih začasno prepustila sovražniku. Dne 20. novembra je posadka v Przemyslu napravila izpad in je ruske obkoljevalne čete potisnila daleč nazaj. Rusi si sedaj ne upajo več tako daleč pred trdnjavo, da bi jih zakleli trdnjavski topovi.

Položaj na bojišču ugoden.

Berolin, 23. novembra.

Vojaški strokovnjak-poročevalec angleškega lista „Morningpost“ je mnenja, da je strateški položaj avstrijske in nemške armade na izhodu proti Rusom sedaj ugodnejši, kakor je bil tedaj, ko sta zavezniški armadi udrli na Rusko-Poljsko. Nemci se borijo sedaj v bližini nemške meje in se jim pri nadaljnjem bojevanju ni treba bati posebnih težav, a Rusi imajo za svojim hrbitom povsod le slabo izboljšane ceste za zvezo med posameznimi armadami. — Rusi imajo zvezo s svojo armado, ki stoji pri Krakovu in v Galiciji, le po velikem ovinku. Ruska armada razpolaga sedaj z jako močnimi rezervami.

Rusko uradno poročilo.

Milan, 23. novembra.

Iz Petrograda se brzojavlja: Poročilo ruskega generalnega štaba, izdano dne 20. novembra, se glasi: Nemška armada se trudi, da bi rusko bojno črto, ki se razprostira med rekama Wartho in Nislo, predčila. Ruska ofenziva, s katero so pričeli v četrtek, dne 19. novembra, je imela delni uspeh. Posrečilo se je namreč ruskim četam, da so severozahodno od mesta Lodz odvzele Nemcem težko baterijo in 10 strojnih pušk. Poleg tega so Rusi ujeli več sto Nemcev. Na črti Čenstohov-Krakov se vršijo hudi boji, ki pa se pravilno razvijajo.

Krakov.

Krakov, 23. novembra.

Mesto je bilo radi važne lege izpremenjeno v močno trdnjavo, ki je sposobna tudi za velika vojaška podvzeta. V mestu ni videti mnogo civilistov, pač pa zato tem več častnikov in vojakov. V obližju vojašnica je osobito vrvenje živahno. Zjutraj in zvečer je mesto popolnoma mirno. Mnogokrat se čuje ropanje zrakoplovnih motorjev, ki od pretečenega pet-

ka naprej vedno letajo nad mestom. Ker je nekaj časa obstajala nevarnost, da bi primanjkovalo mleka, je vladni komisar, profesor dr. Julij Nowak, preskrbel potrebno preskrbo z mlekom. V mesto so tudi iz krakovske okolice prignali nad 250 krav mlekaric. V gaju, kjer se je priredila svoj čas razstava, so pa priredili sedaj mestno pristavo. Biko-plemenjake so nastanili v ložah mičnega poletnega gledališča. Občinska komisija je nakupila krave za povprečno peno 400 K. Mleko iz mestne pristave se prodaja v mestnih mlekarnah. Kwro za preživljenje krav, donasajo za daljšo dobo na vojaških vozovih iz okolice. Potrebne kravje hleve so zgradili vojaki. Trgovine za prodajo živil so vsled ukaza vojaških in mestnih oblasti zaprte. Izvzete so mlekarne ki so odprte od 7. do 11. ure dopoldne. Gosline, kavjarje in slaščičarne so odprte od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer. Vs civilisti se morajo izkazati z izkaznicami, da smejo neotirano hoditi po mestu. Oblasti so izdale že najvišje cene živilom, da se prepreči druginja. Prekoračenje cen se strogo kaznuje. Vladni komisar Nowak je izdal tudi nove zdravstvene predpise glede na preprečenje nalezljivih bolezni.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Naše prodiranje v Srbijo.

Graški listi poročajo: Srbi se dvojskujejo v polnih uniformah. Iz Belgrada so odstranili prebivalstvo. Na deželni cesti se vozi na vozeh na tisoče žen in otrok iz Belgrada proti Kragujevcu. Naše postojanke so izvrstne. Za Valjevom so zadele naše čete na trdnjavni odpor, a naša artilerija neprestano obstreljuje sovražnikove strelske jarke.

Novo zbiranje srbske armade.

Graški listi poročajo iz Sofije: Srbski listi v Nišu presojajo položaj srbske armade še vedno kot ugoden. Trde, da gre zdaj le za to, da se zberejo srbske čete na mestu, ki je za nje ugodnejše. Srbski tiskovni urad poroča o bojih zadnjih dni, da se je položaj začasno izpremenil, a da se že čez nekaj dni slika Srbom ugodno spremeni. Širša javnost pa seveda zavijanjem ne verjame in se ne pusti varati, ker skrbe ranjenci za resnična poročila o položaju. Vkljub temu hočejo Srbi braniti svojo deželo do zadnjega moža.

Srbi bežijo do Ostružnice.

Zemun, dne 21. novembra.

Višje poveljstvo naše armade, ki se bori zoper Srbe, je bilo obveščeno o naši novi zmagi. Naši hrabri vojniki, ki prodirajo proti Belgradu, so izgnali Srbe, ki so se umaknili v Boljevo v močne betonske utrdbe in v ovinek, ki ga napravi Sava od Obrenovca naprej v obliki črke V, iz njih postojank in so jih podili ter zasledovali do Ostružnice. Med silovitim napadom naših vojakov je utonilo veliko Srbov v Savi. (Od Ostružnice do Belgrada je približno 12 km.)

Ciganski otok naši osvojili.

Ciganski otok leži med Zemunom in Belgradom. Naši so ga zapustili iz taktičnih razlogov, na hr so ga zasedli Srbi. Zadnje čase so ga naše čete zopet z žrtvami iztrgale Srbom.

Nove srbske izgube pri Valjevu.

Solun, 21. novembra.

Srbi so imeli v novejših bojih v prostoru pri Valjevu zopet velike izgube. Do sedaj so poslali v Bitolj v Novi (Srbiji) nad 800 ranjencev, katere so spravili v zasebna stanovanja, ker so bolnišnice in javna poslopja že prenapolnjena samih ranjencev.

Slovanska Belgija.

Petrograjski list „Utro Rosije“ piše pod nadpisom „Slovanska Belgija“: Dvozveza je predpisala Srbiji isto vlogo, kakor Belgiji. Črni dnevi čakajo nam sorodno Srbijo. V teh težkih dneh so jo nam odtrgali naši odkriti in tajni sovražniki. Srbija je pa nastopila junaško na pozorišče in junaško prenaša slovanska Belgija svojo drugo preizkušnjo. V teh za Srbijo žalostnih in težavnih trenutkih bije srce cele Rusije za Srbijo. Tudi nad Belgijo se vlada, a Belgija še ni premagana. Zgled in usoda Belgije je obudovanja vredna. Tudi Srbi naj se pripravljajo na to usodo, in naj bodo pripravljeni, da nastopajo na tisto pot, na kateri svetluje slave.

Vojašnice v Belgradu uničene.

Budimpešta, 23. novembra.

Vojni poročevalec nekega madžarskega lista brzojavlja iz Sabea: Vojašnice v Belgradu so od avstrijskih topovskih krogel tako razstreljene, da srbski vojniki ne morejo več stanovati v njih, ampak morajo bivati v drugih hišah. Tam pa uganja vojaštvo talje nerednosti, da se vsak dan mora večje število vojakov soditi po naglem soču.

Zopet več francoskih brodovij v Adriji.

Milan, 23. novembra.

List „Sera“ poroča iz Sv. Ivana v Medui: V Jadransko morje sta došla dva oddelka francoskega torpednega brodovja. Iz tega se sklepa, da bodo Francozi zopet pričeli z napadi na Kotor. Preko Sv. Ivana se pošilja neprestano mnogo orožja in streliva za Albance, kateri se skoro vsak dan ob črnogorski meji borijo s Črnogorci.

Nemško-francosko bojišče

Uradno poročilo o stanju nemških armad.

Berolin, 23. novembra.

Iz velikega vojnega stana z dne 23. novembra opoldne se poroča:

Boji pri Nieuportu in Ypernu trajajo nadalje. Majhen oddelek angleškega vojnega brodovja, ki se je dvakrat približal obrežju, se je moral umakniti. Obstreljevanje iz topov angleških vojnih lađij je bilo brezuspešno.

V gorovju Argonnen napredujejo nemške čete, in iztrgajo Francozom eden strelski jarek za drugim in eno oporišče za drugim. Ni tveva, da 14 nemške čete ne ujele več število sovražnikov. Izhodno od reke Mosel so nameravali Francozi s silo poizvedeti za nemške postojanke, a njihov poizkus se je popolnoma izjalovil, ker so napravile nemške čete proti-

V Izhodni Prusiji je položaj nespremenjen. Na Poljskem se zavlačuje odločitev prihod novih ruskih čet v smeri iz Varšave. V okolišju ob izhodni strani Čenstohova in ob severno-izhodni strani Krakova se napadi nemških in avstrijskih čet nadaljujejo.

Prodiranje Nemcev v Franciji pojenjuje.

Berolin, 23. novembra. Berolinskemu listu „Lokalanzeiger“ se poroča iz Rima: V Parizu si belijo lase glede poročila lista „Matin“, da v Flandriji napadi Nemcev pojenjujejo. Da bi bil vzrok temu le slabo vreme, tega ne pušče veljati. Nekateri so mnenja, da primanjkuje — Nemcem strelniva, ker niso bili pripravljene na take dolge boje. Zopet drugi zatrjujejo, da odpošiljajo sedaj Nemci s francoskega bojišča čete na rusko bojišče. Največ jih je pa mnenja, da so Nemci spremenili sedaj svoj vojni načrt ter da se bodo držali svojega, prvotnega vojnega načrta in da bodo prodirali proti Parizu, ne bodo pa v toliki meri obračali svojo pozornost proti Londonu.

Albanci se uprli Essad-paši.

Drač, 21. novembra.

V Tirani (v Albaniji) je izbruhnil upor zoper Essad-pašo, ker se je preodkritno zavzemal za Srbe. Albanski policijski načelnik, ki je došel iz Drača v mesto Tirana, je razglasil čez mesto nagli sod in je dal več nasprotnikov Essad-paše zapreti. Radi teh odredb se je prebivalstvo tiranske okolice zelo razburilo ter je v velikem številu došlo pred mesto in ga obklojilo. Essad-paša se boji, da ne bi uporniki naskočili Drača in je dal v svrhu obrambe mesta višine pri Draču zastražiti po 1000 mož broječi četi svojih pristavev. Ta četa je zasedla in zastražila vse glavne dohode v Drač. Prometna zveza s Tirano je prekinjena, brzojavna zveza pa prerezana.

Ustaja Burov.

Berolin, 23. novembra.

Berolinski list „Vossische Zeitung“ poroča, da se nahaja pod poveljstvom generala Deweta 100.000 Burov. Angleži so oborožili mesti Kerpstadt in Johannisburg s težkimi topovi, ker pričakujejo prihod ustaških Burov.

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Ljuti boji na egipčanski meji.

„Giornale d'Italia“ poroča iz Aleksandrije v Egiptu, da se je zadnje dni peljalo skozi mesto mnogo vozov z ranjenimi angleškimi vojaki, prihajajočimi brzkone iz El Ariska ob meji, kjer so se bili in se bijejo ljuti boji. V Aleksandriji je proglašeno obsedno stanje. Otomanski pođaniki se ne smejo izkrcati in niti ukrepati. Tudi drugim državljanom delajo velike težave na potovanju. Vsakega preiščejo, da bi ne prinesel mohamedancem kakih tajnih poročil. Vsa trgovina in obrt počiva. Brzojavna zveza med Turčijo in Egiptom je popolnoma pretrgana. Italijani so v velikih skrbeh.

Egiptovski khedive koraka proti Egiptu.

Kodanj, 23. novembra.

Iz otoka Roda se poroča: Egiptovski khedive je odpotoval v Damask. Prevzel bo poveljstvo čez turško armado, ki bo štela 200.000 mož in bo s to armado vkorakal v Egipt. Že sedaj zasleduje khedive posebni namen, ker poziva arabsko prebivalstvo Egipta na „sveto vojsko.“

Molitve za zmago v Jeruzalemu.

Jaffa, 20. novembra.

Včeraj so bile v Jeruzalemu v Omar-mošaji velike prireditve za vojno in molitve za zmago Turčije, Avstro-Ogrske in Nemčije in pa za vladarje teh treh cesarstev. Avstro-ogrski in nemški poslanik sta se na povabilo udeležila nadaljnjih prireditev v neki vojašnici, nakar so poslanika v častnem spremstvu spremili nazaj v obe konzularni palači. Tudi tu so se ponovili izrazi prijateljstva.

Raznoterosti.

* Rudolf Simonič, bivši načelnik mariborskega Orla, še živi in se ni nahajal na ponesrečenem podonavskem čolnu „Temeš“, kakor se nam je zadnjič poročalo. Simonič se nahaja na topovskem čolnu „Bodrok“, kateri pošlja sedaj z Donave tisočere žareče pozdrave iz svojih topov proti srbskim postojankam pri Belgradu.

* Hrabrost slovenskega računovodje. Dne 8. septembra t. l. je ruska artilerija zapazila avstrijsko poljsko kuhinjo. Takoj jo je začela silno obstreljevati. Kuharji so morali zbežati in kuhinjo z vso opremo pustiti. To je videl Karol Blatnik, računovodja pri prvem bosanskem polku. Takoj je v družbi z drugim računovodjo hitel rešiti poljsko kuhinjo, kar se jima je tudi posrečilo. Nista se menila za točo krogel in strašni ogenj šrapnelov in granat ter sta srečno

rešila kuhinjo in sebe. Računovodja Karol Blatnik, kateri je doma pri Sv. Juriju pod Taborom v Savinjski dolini, je bil za ta nabrati in junaki čim odlikovan s srebrno kolajno. Istotako je bil odlikovan s srebrno kolajno za hrabrost Franc Močnik, računovodja pri 7. pešpolku, doma od Sv. Martina na Paki. Obe ma odlikovaneema iskreno časttamo.

* Priinka francoskega in angleškega generalisima. Francoski in angleški narod sta v tej vojni nerazdružno zvezana. Tako pa tudi vrhovna poveljnika ne le glede svojega delovanja, marveč tudi po črkah svojih priimkov. Enega končni z'og je začetek drugemu imenu: Jof-fre : Fre-nah.

* Razno o naši zemlji. Svet je Babilon, o tem ni dvoma. Ra svetu je toliko plemen, da bi se iz same ljubezni najraje pojedla in končno je toliko jezikov, da se niti najbližji sosedje ne razumejo. Z eno besedo: na svetu je zelo neprijetno in neurejeno urejeno. Kako pride enkrat do tega, da se bodo vsi ljudje razumeli, tega danes ne moremo vedeti. Morebiti se to zgodi v pozni bodočnosti, ko bodo vsi ljudje enaki in ravnopravni. Za enkrat pa je tako čudno urejeno, da imamo 3064 jezikov in nič več ko 1000 veroizpovedanj. Človek si torej lahko zadostio izbira jezike in vere. Izbirati pa si ne more domovine. Ta je določena z rojstvom, čeprav ni to pravilno. Mnogi čutilo s čisto drugo domovino o kakor jim je pa dana. Ne moremo si predstavljati, kako bi izgledalo na svetu, ako bi si mogel vsakdo izbrati po svoji volji domovino. Pa vrtno se k številkam! Na svetu je okoli 1555 milijonov ljudi, od katerih jih je sedaj nad 25 milijonov pod čražen. Povprečna človeška starost je 33 let. Med 1000 ljudmi doseže le eden starost 100 let in samo 6 ljudi 65 let. 35.214.000 ljudi dočinja in prihajajo leto koma pač imeli druge številke, dnevno 96.480, vsako uro 4.020, na minuto pa 67 ljudi, na sekundo torej več ko eden. Naroči se pa vsako leto 36.792.000 ljudi, dnevno 100.800, na uro 4200, na minuto 70. Zanimivo je, da se živi dve tretjini vseh ljudi z rižem in samo ena tretjina s kruhom.

* Kaznovana trdosrčnost. V zverinjaku v Lainzu blizu Dunaja se delajo okopi, kakor v vsej okolici Dunaja. Vrhovno nadzorstvo ima stotnik. Nekega dne je prišel k njemu delavec, ki je zaradi svoje tozadevne sposobnosti bil določen za delovodjo onega oddelka, in je prošil za en dan dopusta. Stotnik je vprašal dotičnega delavca, zakaj potrebuje dopust, in ta mu je rovedal, da mora poiskati stanovanje za svojo rodino, ker mu jo je hišni gospodar vrgel na čisto. Stotnik je polical službeni avtomobil in se odpravil z delavcem k njegovi rodbini. Tamkaj je že cel la tolpa pobaliny obkakovala kup delavčevega pohištva, ki se je že nahajalo na cesti. Stotnik je stopil k hišnemu gospodarju in ga vprašal, zakaj da je vrgel ubogege delavca na ulico. „Ker mi ni plačal mesečnine.“ — „Potrpite ž njim“, je dejal stotnik, a gospodar je odgovoril, da hoče imeti svoj denar in da ne mara delavca v svoji hiši. Stotnik je potegnil iz žepa denarno listnico in vprašal, kolko je delavec dolžan. „Dvajset kron.“ Stotnik je plačal dvajset K hišnemu gospodarju, se obrnil k delavcu in rekel: „Sedaj morete zopet nazaj v stanovanje.“ Toda hišni gospodar se je odločno uprl, češ, naj gre delavec kamor hoče, da ga ne sprejme več v svojo hišo. „In zakaj?“ je vprašal stotnik nevoljno. „Zato, ker sem jaz hišni gospodar!“ — Stotnik ni rekel nič, vsedel se je v svoj avtomobil in se odpeljal. Komaj pa je minulo 24 ur, pa je dobil dotični hišni gospodar na podlagi zakona o vojnih dajstvih poziv, naj pride — kopat okope, in za njegovega prvega predstojnika je bil določen — na cesto vrženi delavec!

Žalostni in veseli doživljaji iz Galicije.

Po dolgih in težavnih marših je dospel naš 26. domobranski pešpolk dne 25. avgusta blizu sovražnika. Na predvečer prvega spopada nam je bil dovoljen še majhen odpočitek. Vendar meni ni bilo dovoljeno počivati, moral sem na poljsko stražo. Okoli 11. ure sem bil oproščen in komaj sem se vlegel ter truden malo zasmrčal, kar zaslišim prve, tako čudno dobeče strela. Že sle tudi glasi povelje „Alarm“ in odmarširali smo proti sovražniku. Še enkrat sem se v duhu poslovil od domačih in se skušal popolnoma udati usodi. Tako smo potem korakali do jutra, ko pridemo do neke vas. Grozota, ki smo jih tukaj zagledali, se ne dajo popisati. Najsrčneši so se strelali ob teh pogledih. Tu je ležal mož-vojak, ki je prvi žrtvoval življenje za domovino, z razkalo glavo; poleg njega drugi z rano v prsni, in zopet konj itd., da ni za popisati: na drugem koncu zopet kosi obleke in druge reči. Pri pogledu na žrtve sem v duhu pomolil za nje in bil sem potolažen, saj mislil sem si: Tudi mene ne čaka kaj boljšega. In mogoče še danes. Le naprej, prisega je sveta in za sveto reč se gre! Odgovoril sem si: „Za domače, za stariše, brate in sestre“. S temi in podobnimi mislimi sem korakal z drugimi vred. Zunaj vasi se nam podeli naš vojaški duhovnik (če se ne motim, se piše prof. Kociper) sv. odvezo in blagoslov za naš prvi spopad. In res v par urah, prvokrat smo sprejeli ognjeni krst, ki so nam ga dali Rusi s krogliami, in marsikateri se je strelsel, teh stitih in nevarnih muh, kajti takšnih pri nas ni. Vendar to je trajalo le prve trenutke. S tem večjo hrabrostjo smo se potem vrgli proti sovražnikovi premoči, kar smo takoj spoznali. Res so se čuli že tu in tam grozni klici ranjencev, kajti sovražnik je z groz-

no silo sipal šrapnele med nas, granate so pele po zraku smrtno pesem in krogle iz pušk, vendar te, kakor smo hitro sprevideli, so šle previsoko. Morali smo se vendar proti večeru umakniti ruski premoči. Zbrali smo se zopet v lepem redu ter tako v poslednjih dnevih uspešno napadali sovražnika. Tako so pretekli potem dnevi v skoraj vednih bojih, ko smo se umaknili končno blizu do Grodeka, kjer smo imeli malo odpočitka. Vendar dne 8. septembra se je zopet začelo in dne 9. septembra je bil za mene dan, ki ga ne pozabim celo življenje. Zgodaj zjutraj so že začele žvižgati krogle po zraku in padel je moj tovariš ob moji strani. Ni bilo dolgo, že zadene tudi mene.

Ležal sem potem v nepopisnem ognju celi dan za nekim majhnim okopom v groznih bolečinah. Glave nisem smel pokazati iz okopa. Granate so udarjale s tako silo ob zemljo, da me je skoro zasulo. Končno ob 10. uri zvečer zasliši moje upitje vojak sanitetnega oddelka, kateri me oprost mojnega neprijetnega položaja ter tudi obveže. Ob 12. uri me preneso na obvezališče in drugi dan smo se odpeljati proti Ogrski. Radodarni Ogrji in Slovaki so nas obšipavali z jedjo in krepilnimi pijačami. Otroška hvaležnost me je navdajala ob pogledu na dobre ljudi. Pripeljali smo se po petdnevni vožnji v mesto Solnograd. Prišel sem v bolnišnico č. sester (bolnišnica Sv. Janez), kjer je bila prav izvrstna postrežba. Postrežnice Rudečega križa so bile imenitne osebe iz cesarske rodovine, kakor sestra Nj. Vis. prestolonaslednikove soproge nadvojvodje C te.

Sedaj sem se zopet vrnil zdrav nazaj iz dopusta ter čakam udaro cesarskega povelja, da zopet odidem proti krutemu sovražniku, ki hoče trgati našo lepo Avstrijo. Zmaga mora biti na naši strani!

Slovenec ujel 25 Rusov.

Pravnik Marčič iz Sodražice na Kranjskem je rezervni poročnik pri 3. tirolskem deželnem strelskem polku. Pred kratkim se je vrnil ranjen iz severnega bojišča. Ranjen je bil dne 23. oktobra, ko je ponoči sam zasledoval rusko patroljo, ki je bežala pred n'jim. Pozneje je stal 14 dni neprenehoma v ognju. V noči od 21. na 22. oktobra je njegov počk pregnal z bajonetnim napadom Ruse iz raznih postojank. Marčič, kot junak, vedno naprej! Po spopadu, ko so bili Rusi pregnani, se je polk na novo razvrstil. Poročnik Marčič je pustil svojo kompanijo na določenem mestu in je šel — bilo je okoli 12. ure ponoči — v gosti temi in magli sam, oborožen s puško, nekoliko opazovat položaj. Naenkrat se pred njim zabliška in počijo strelji proti njemu. Marčič, namesto da bi se umaknil, je vzel puško in začel streljati v smeri, iz katere se je bilo bliskalo. Naenkrat se prikaže kopa Rusov. Slovenski junak jim ukaže postati — vsi so vrgli orožje proč in so se udali enemu samemu neustrašenemu Slovincu. Bilo jih je petindvajset — en nadporočnik, dva praporščaka in 22 mož. Poročnik Marčič jih je gnal sam k svoemu krdelu, ki je bilo k sreči zadosti blizu, da Rusi niso še prišli do zavesti svoje velike premoči. Tako se bojjujejo Slovenci: eden za 25.

Z lepato 8 Rusov.

Slovenski vojak tržaškega pešpolka piše iz Galicije:

„Že deveti dan ležim v zakopu pri črašnjem vremenu, in celi dan, vsaki dan nam pošiljajo Rusi nebroj lahkih in težkih granat in šrapnelov; vedno udarjajo 20 do 50 korakov od mene. Čez naše glave streljajo 3 naše in 4 ruske baterije in grozno hrešči, sumi in doni po zraku. V zakopu smo stisnjeni kot suhe ribe v sodu in ne moram niti pošteno stegniti noge. Umil se nisem že 3 tedne, zobe tudi ne, ker je voda nezdrava in vode še nisem pil, od kar sem šel od doma. Napravil sem že en jurš in kjer sem z lepato v roki 8 Rusov. Vsi so me prosili: „Ne streljaj!“ Do sedaj sem še zdrav, kako dolgo, ne vem.“

Slovenci!

Ker se za spodnještajerske Slovence ni ustanovil poseben vojni oskrbovalni urad, je visokorodni cesarski namestnik za Štajersko, Manfred grof Clary-Aldringen povelj z odlokom dne 8. novembra 1914 št. 6-3395-1 g. dr. Benkoviča, dr. Korošca in dr. Verstovška, da skrbijo za podporo vojakov, ki izpolnjujejo na bojiščih svojo plemenito domovinsko dolžnost. Podpisani so osnovali začasni „Slovenski odbor za podpiranje vojakov na bojišču“, ki se bode po potrebi razširil.

Prva naloga odbora je, da priredi vojakom na bojišču, zlasti spodnještajerskih polkov, kolikor mogoče prijeten Božič. Zato prosi odbor posameznike, župnijske, občinske urade, okrajne zastope, okrajne in krajne šolske svete, društva itd., da se mu naklanjajo v ta namen darila v denarju, v zimski spodnji obleki, v cigareтах, smodkah itd.

Posebno naj se uporabi dan 2. decembra, ko je presvtili cesar pred 66 leti nastopil vlado, da se nabira za božična darila, ki se bodo poslala našim vojakom na bojišče.

Ker se morajo do 6. decembra odposlati vsa darila na bojišča, zato prosi odbor, da se ozira pri vpošiljanju na to časovno določbo. Vsaka pošiljatev, ki se bode objavila v listih, naj se naslovi:

„Slovenski odbor za podpiranje vojakov na bojišču“. Maribor, Koroška cesta št. 5.
Za odbor: Dvorni svetnik Bedjančič, dr. Benkovič, dr. Korošec, dr. Pipuš, dr. Verstovšek.